

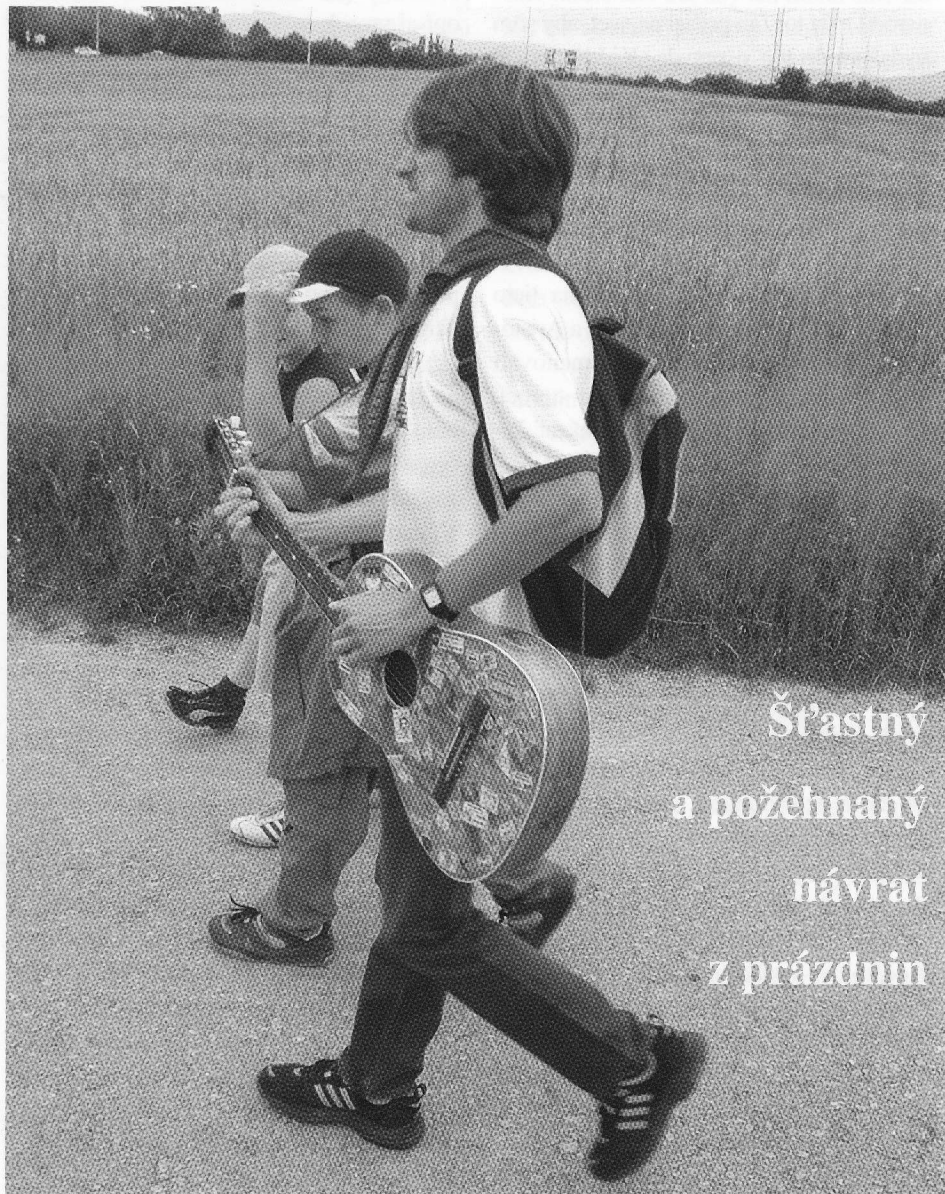

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XII.

ČÍSLO 9

SEPTEMBER 2004

Šťastný
a požehnaný
návrat
z prázdnin

Učiteľ - Rozhovor s kardinálom Tomkom -
Prázdniny sú za nami - Oltár sv. Márie Magdalény

Učiteľ

Učiteľ

„Tak predsa si kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo o pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ Pilát mu povedal: „Čo je pravda?“

K Pilátovej otázke môžeme pridať našu: Kto nám ukáže cestu k múdrosti? To sú prastaré otázky ľudstva. V priebehu dejín vždy znovu vystupovali ľudia, ktorí si mysleli, že vedia dať odpoveď na tieto otázky: Budha, Konfucius, Platón a Aristoteles, Cicero a Seneca, aby sme menovali len niektorých mužov minulých storočí. Chceli byť učiteľmi pravdy a ukázať ľudom cesty múdrosti. Ale ako slnko prevyšuje jasom všetky hviezdy, tak Ježiš prevyšuje svojou múdrosťou všetkých učiteľov ľudstva. Áno, Ježiš sa právom nazýval Učiteľom, keď povedal o sebe: „Ani sa nedávajte volať Učiteľmi, lebo len jediný je váš Učiteľ, Kristus“

(Mt 23, 10)

Ježiš Kristus je sám Múdrosť, ktorá je večná. Preto mohol o sebe povedať: „Nebo a zem pomínú, ale moje slová sa nepomínú.“ (Mt 24, 35).

Ježiša - Učiteľa vyhľadávali mnohí ľudia, či už jednotlivo, alebo aj v zástupoch. Počúvali, nedbali na čas, ani hlad. Apoštolov vovádzal hlbšie do svojich tajomstiev.

Mária, Jeho matka Ho počúvala s najväčšou pozornosťou, premýšľala o všetkých jeho slovách, s láskou prijala.

„Duch Pána, Jahveho, je na mne, pretože ma Pán pomazal, poslal ma hlásať radosť

ubitým, obviazať zlomených srdcom, zajatcom ohlásiť slobodu a spútaným oslobodenie“. (Iz 61, 1). Takto dopredu opísal prorok Ježišovo učiteľské poslanie. Na Ježišovi sa nádherne splnila predpoveď: „Chudobným sa zvestuje posolstvo spásy“ (Mt 11, 6). Rozsieval semená svojho Slova na Hore, na brehoch Jordánu, v domoch, na loďke, na poli, na hostine, pri hrobe, vo večeradle, pred súdom a na kríži. Ježiš vedel, že ľudia tak veľmi potrebujú jeho učenie. Preto tak horlivo učil a kázal, kým bol na to čas.

Už spôsob, akým Ježiš učil, bol neobyčajne krásny. Ježiš učil sám zo seba. Veľa bolo slávnych učiteľov, ale každý z nich čerpal z múdrosti svojich vzorov a učiteľov. Ježiš sa nikoho nemusel pýtať. V Starom zákone čítal nie ako veriaci žiak, ale ako Pán a Majster. K Božiemu Slovu kládol svoje Slovo. Pravda mu bola niečím bezprostredným, samozrejým, niečím, čo sám zažil. Jeho učenie bolo jeho osobnou pravdou. Preto vedel i tú najväčšiu pravdu povedať jednoducho. V jednoduchých obrazoch a podobenstvách, ktoré vybral zo života ľudu, vysvetľoval tajomstvá Božieho Kráľovstva. Ježišove podobenstvá sú také zrozumiteľné, že ich zmysel môžu pochopiť aj deti. Majú však silu, ktorá nami hybe ako keď semienko dvíha pri klíčení tvrdú zem, alebo keď sa roztrhne zavretá nádoba s trochou kvasu.

Ježiš učil múdro. S neprekonateľnou múdrosťou vedel privádzať svojich poslucháčov od viditeľného k neviditeľnému, od prirodzeného k nadprirodzenému

Ježiš učil jemne a pokorne. Hoci jeho slová boli plné moci, boli prosté a pútavé.

Ježiš učil pravdivo. Aj Ježišovi nepriatelia museli uznať, že Ježiš učí pravdivo. (porovnaj - Mt 22, 16). Hlásal nefalšovanú celú pravdu. Nevynechal z nej ani čiarku, nemenil nič, ako to radi robia ľudskí učelia, aby sa zapáčili svojim poslucháčom. Ježiš vedel, že pravda je večná a že len pravda môže oslobodiť ľudí. Túto pravdu ich chcel naučiť a vydával o nej svedectvo, aj keď mu priniesla zaznávanie, prenasledovanie a smrť.

Ježiš hlásal pravdu s láskou. Jeho slová nikdy neranili. Dobrotivo sa prihovárал k chorým a hriešnikom. Z jeho úst nikdy nevyšiel lacný ústipok alebo posmešné slovo. Nikdy sa nemusel ospravedlňovať, nikomu nedal pocítiť svoju prevahu. Ježiš nikdy nemusel svoje slová opravovať, dopĺňať, zmiernovať, alebo odvolávať.

Ježiša - Učiteľa nemilujeme len pre vznešený spôsob jeho vyučovania, ale predovšetkým pre obsah jeho posolstva. Ježiš priniesol ľuďom nové posolstvo, posolstvo, ktoré nijaký človek nemôže zdokonaľiť ani doplniť. Jeho posolstvo si žiada nové myslenie a nový život.

učiteľ

Túžba každého učiteľa, ktorý odovzdáva nadobudnuté vedomosti, bola a je stále rovnaká v minulosti aj dnes - učiť iba pravdivo a spravodlivo.

Ľudská podstata je však oslabená našou hriešnosťou, preto dennodenne zvädzame zápasy o čistotu svojej duše. Ak sa naruší spojenie so zdrojom pokoja, ktorým je Ježiš Kristus, bude nás to oslabovať. Jeho slová sú našimi majákmi v búrkach, či

zvodidlami na nebezpečných cestách, keď sa snažíme sami viesť svoj život.

Tak, ako učenci vchádzali do Kristových slov hlbšie ako iní, aby ich mohli šíriť ďalej, tak aj učiteľ potrebuje hlbšie vchádzať do jeho pravdy a lásky, aby mohol k nej privádzať tých, čo sú mu zverení. Rozšírené oči detí, túžiacich po pravde, sú „pohonom“ ísť hlbšie do múdrosti. Byť Ježišovým učeníkom je povolanie. Povolal nás k tomu a dal nám aj návod, ako to zvládať: „Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí“

(Jn 8, 31-32)

Modlime sa a vyprosujme si dar múdrosti, aby sme dokázali rozlišovať Ježišov spôsob učenia v nás od toho nášho. Aj všetci, čo sme rodičia, modlime sa za učiteľov našich detí, za ich rodiny a za Boží pokoj v nich.

Nech sme rodičmi, starými rodičmi, učiteľmi, vychová-

vatelmi, alebo sú nám inak zverené deti, prosíme hlavne za spravodlivosť v našich srdciach, spojme ju s láskou, aby sme neboli na pohoršenie

(porovnaj Mt 18, 6-7)

Pane, zachovaj nám srdcia otvorené pre Tvoju Pravdu a Lásku, aby sme v každom blížnom videli nášho Pána Ježiša.

Použitá literatúra: **Čo znamená meno Ježiš?** Od Antona Sorga
Spracovala: M. Melicherčíková

DNES NA SLOVÍČKO S KARDINÁLOM JOZEFOM TOMKOM

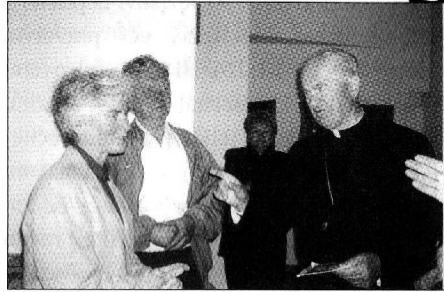
Vracal sa z túry zo Sliezskeho domu unavený, ale s úsmevom. Mladí ho zastavovali, fotili sa s ním, každému rád odpovedal a potešil ich. Eminencia Jozef kardinál Tomko prisľúbil rozhovor aj pre našu redakciu hneď na druhý deň po sv. omši v Novom Smokovci.

Vaša Eminencia, žijete a pôsobíte dlhé roky v Ríme. Vidno na Vás, že sa radi vraciate domov.

Áno! Asi tak ako aj všetci. Každý má k domácomu prostrediu, k hniezdu z ktorého vyletel do sveta, zvláštny vzťah. Vlastne celý život som prežil v cudzine. Už to bude skoro 60 rokov. Boli to roky, ktoré ma zároveň priviazali k otčine. Keď bola Cirkev prenasledovaná, ja som to sledoval z diaľky. Ale mňa sa to takisto týkalo. Cítil som s vami. A vtedy sa v cudzine jednoducho človek musí prejavíť. Keď tu doma poviem: „Som Slováč!“, ľudia si povedia - A čo je na tom nové a zvláštne?. Keď však poviem za hranicami, že som Slováč, hneď sa pýtajú - Kto sú to tí Slováci? Kde je to? A tam sa človek musí prejavíť. Tým rastie aj národné povedomie a hlavne príslušnosť k Cirkvi, v ktorej som vyrástol.

Chcete povedať, že „dostávate krídla“, keď idete domov na Slovensko?

Som zvyknutý chodiť po svete. Tu sa však cítim naozaj doma. Viem, ako sa ľuďom prihovoriť, ako k nim rozprávať. Cítim s nimi a oni cítia spolu so mnou.

Tým sa vytvára dobrá pôda. A keď sa im povie Božie slovo, zdá sa mi, že tu doma je prijaté s láskou. Práve preto pri svätej omši veľmi rád poviem dve - tri slová, prihovoriť sa na rôznych slávnostiach. Aj teraz som mal veľa osláv. Naši ľudia sú veľmi srdeční a to je pekné. Je to skoro ako v Afrike. Afričania tiež majú hrejivé a srdečné slávnosti.

Afričania však pri svätej omši vydržia aj štyri hodiny, vďaka pohybu. Pohyb a rytmus je v ich povahe. Oni oslavujú Pána Boha telom aj dušou.

Otec kardinál, žijete a pracujete v blízkosti Svätého Otca. Ktoré jeho slová v poslednej dobe boli smerované našim mladým?

Svätý Otec povedal veľmi krásne slová adresované mládeži, myslím, že to bolo vo Švajčiarsku. Tam ho tiež mladí vrelo prijali. Tie slová nepatrili len Švajčiarom, ale celému svetu:

„Vstaňte a choďte!“

Aj vy, mladí z Prievidze, vstaňte a choďte!

Držíte v rukách časopis Bartolomej. Aký je váš názor na farské časopisy?

Tieto časopisy sú duchom života v Cirkvi. Keď slúžia na dobrú vec, je ich tre-

ba. Váš časopis Bartolomej je tiež znakom života, pokračujte ďalej v tejto službe. Redakcii i čitateľom, a všetkým Prievidžanom posielam pozdrav a pozhnanie.

Otcovi kardinálovi Jozefovi Tomkovi ďakujeme a vyprosujeme veľa Božích milostí.

Anna Gálová

Z knihy Duchovné vedenie u Otcov púšte.

Istý brat prišiel k starcovi Makariovi, Egypťanovi, a spýtal sa ho: „Otče, povedz mi, ako dosiahnem spásu?“ Starec ho poučil: „Choď k pomníku a vysmievaj sa mŕtvym.“ Brat teda šiel, vysmieval sa mŕtvym a rozhadzoval okolo seba kamene. Potom sa vrátil a oznámil to starcovi, ktorý sa ho spýtal: „Nič ti nepovedali?“ On odpovedal: „Nie!“ Starec mu povedal: „Choď tam ráno znova a chváľ ich!“ Brat tam šiel znova a chválil ich: „Apoštolí, svätí,

spravodliví!“ Vrátil sa k starcovi a oznámil mu: „Chválil som ich!“ Starec sa ho spýtal: „Nič ti nepovedali?“ Brat odpovedal: „Nie!“ Starec ho poučil: „Vieš, ako veľmi si ich urážal, a oni ti neodpovedali, a tiež si ich aj chválil, no oni ti nič nepovedali. Taký musíš byť aj ty, ak chceš dosiahnuť spásu. Buď ako mŕtvi, nevšímaj si nespravodlivosť ľudí, ani ich chválu – a budeš spasený!“

Otec Makarios na bratovu otázku neodpovedá, ale dá mu úlohu; ktorá ho má poučiť. Nechá ho vysmievať sa mŕtvym. Určite si vieme predstaviť, čo sa deje v duši človeka, ktorý má zo seba z celej sily dostať všetky negatívne pocity a hanlivé slová. Nastane chvíľa, keď už ďalej nebude vedieť ani nadávať. Keďže to môže, čoskoro ho to prejde. Zároveň ho však nadávanie oslobodí od jeho agresívnosti a jeho duša sa očistí od negatívnych emócií. Potom Makarios brata posielal, aby mŕtvych chválil, teda niečo úplne protichodné. No aj zásoba chvál sa čoskoro minie. Až teraz mu Makarios môže vysvetliť tajomstvo kresťanskej slobody, ktorá je tajomstvom toho, že žijeme na inej úrovni než na úrovni chvál a v Bohu sme našli novú identitu. To už nie je teoretická pravda, ale výraz skúsenosti. Ak máme základ v Bohu, potom sa už nedefinujeme chválami,

výčítkami, vzťahmi, úspechom či neúspechom, ale zažívame slobodu Božích detí, slobodu nezávislú od moci tohto sveta. To, čo Makarios bratovi ponúka, však nie je pravda, ale poznanie, ktoré môže vyjsť na svetlo až po vylúčení pozitívnych a negatívnych pocitov.

Brat svoje pocity neodreagúva nepremyslene, ale v konkrétnej úlohe, ktorú mu Makarios uložil, si vytvoril vlastný spôsob. To jeho pocity mení, takže na ich konci je cit pre Boha, ktorý nás oslobodzuje od všetkých závislostí.

Autor: Anselm Grün

Miništrantské prázdniny

Aj tohtoročné leto sa nieslo v znamení akcií venovaných rôznym stavovským kresťanským skupinám. Nezabudlo sa ani na chlapcov – miništrantov.

V polovici júla sa niektorí z nich zúčastnili miništrantského tábora, ktorý pre nich v Kremnických Baniach zorganizovali bohoslovci Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne. Rôznymi výletmi, ale i chvíľkami duchovného pookriatia vyplnili týždeň, na ktorý im zaiste ostanú milé spomienky.

Začiatkom augusta sa zase pod vedením pátrov saletínov konala v Chrenovci duchovná obnova, otvorená všetkým chlapcom nad 15 rokov. Zišla sa ich síce skromná hŕstka, ale zato z rôznych kútov i mimo nášho dekanátu. Prednášky i celkový program mali týmto mladým chlapcom

pomôcť lepšie vnímať Boží hlas, aby sa nebáli svojim svedomitým životom dokazovať, že uverili Ježišovi a chcú kráčať za ním.

Napokon sa miništranti 19. augusta vybrali s bohoslovcom Marcelom na výlet do starobylej Nitry. Modlitba krížovej cesty na Kalvárii, návšteva seminára, katedrály a kostola piaristov, ako aj radosť zo spoločne prežitého dňa boli pre každého príležitosťou načerpať nové sily a posilniť sa v ochote slúžiť nezištne a z lásky pri Pánovom oltári.

Vďaka patrí i pánovi dekanovi Mons. J. Bednárovi za materiálnu podporu týchto akcií a pozornosť, ktorú venuje „svojim“ miništrantom.

P.M.

Helena sestričkou

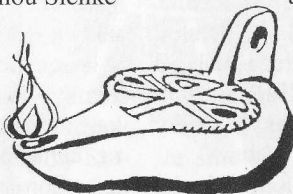
Dňa 7. augusta sa autobus plný prievidzských veriacich vydal na cestu do Trnavy, aby spoločne s Helenou Šlenkerovou, bývalou vodkyňou skautiek, dnes čerstvou saleziánkou prežil jeden z významných dní jej života – zloženie prvých rehoľných sľubov.

Slávnostný obrad sa konal v kostole Panny Márie Pomocnice, kde Helena spolu s Kamilkou z východného Slovenska zložili do rúk predstavenej sestry Dagmar Kráľovej

rehoľné sľuby. Svätú omšu celebroval otec biskup Mons. Stanislav Zvolenský a zúčastnili sa jej saleziánky z celého Slovenska. Po sv. omši nasledovali úprimné blahoželanania a po nich sme sa presunuli do rehoľného domu. Tam pre všetkých sestričky s láskou pripravili milé posedenie ale aj veselý program.

Prievidzskej saleziánke prajeme na jej ceste veľa síl a hojnosť Božieho požehnanania.

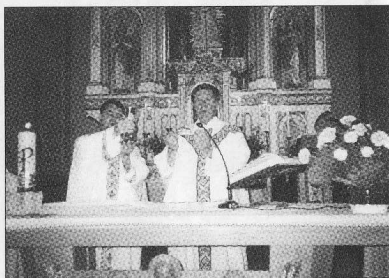
Martina

Boli sme na púti v Rajeckej Lesnej

V sobotu 21. augusta 2004 boli na púti v Rajeckej Lesnej členovia Ružencového bratstva z Prievidze pod vedením dekanátneho horlitéfa Jána Málíka a Mons. Jána Bednára. Spoločne sa o 8,00 hod. pomodlili križovú cestu na kalvárii a v Bazilike o 11,00 hod bola svätá omša. Potom poobede navštívili historické múzeum v Čičmanoch a miestny kostol Povýšenia Svätého Kríža, kde sa pomodlili Hodinku Božieho Milosrdenstva.

B.

Skautské Kľačno 2004

Letný skautský tábor je každoročným vyvrcholením činnosti v našom zbere a zároveň i akciou, na ktorú sa počas roka najviac pripravujeme a tešíme. Aj tento rok sa 14. zbor skautov a skautiek Watomika Prievidza utáboril na Farských lúkach nad Kľačnom. Od 6. do 13. júla tam boli skautky, včielky a vľčatá a od 13. do 27. júla skauti.

Krásne dni sme prežívali v lone prírody. Každý deň začínal rannými nástupmi, nasledoval program, spoločné obedy i služby v poľnej kuchyni, večerné dumky, nočné stráže i táboráky. Sväté omše

boli slúžené pod holým nebom. Program bol naplnený rôznymi hrami, zábavou, radosťami, ale i povinnosťami a získaním nových skautských zručností. Deti nezabudnú na zaujímavé orientačné hry s hľadaním sladkého pokladu, plne

nie zložitých úloh, alebo poznávanie rastlín a stôp obyva-

teľov lesa.

V jeden deň ste mohli v tábore stretnúť smrť s kosou, lesné žienky, bruškátého kuchára, čerta, pirátov, horolezca aj beduínov. Zabávali sa a nažívali si pekne bratsky. Pre niektorých bolo menším šokom umývanie v studenom potoku. Aj tieto skúsenosti naplňajú skautskú dušu radosťou a dodávajú nám všetkým silu a energiu na celý nasledujúci rok.

Ďakujeme pánu dekanovi Mons. Jánovi Bednárovi, že si našiel čas a zavítal medzi nás a dp. kaplánovi Miroslavovi Spišiakovi z farnosti PD-Zapotôčky, ktorý nám na tábore slúžil sv. omše M.K.

Dotkni sa vrcholu

Dni 16. -25. júla 2004 sme my, skautky z 1. oddielu Poniklec a naši bratia skauti z Bojníc, prežili na siedmom stredo-európskom jamboree s názvom Tatracor v prekrásnom prostredí Vysokých Tatier.

Na tomto medzinárodnom stretnutí skautov a skautiek sa stretlo 2200 bratov a sestier nielen z hostujúcej krajiny Slovenska, ale aj z Čiech, Poľska, Maďarska, Slovinska, Grécka, Chorvátska, Holandska a Švédska. Zabehali sme si v drevákoch, ochutnali pravé holandské syry, povymieňali si skautské šatky, ale hlavne sme nadviazali veľa nových priateľstiev a tak zacítili silu svetového bratstva a sesterstva. Každý deň bol pre všetkých účastníkov pripravený naozaj pestrý program. Už na druhý deň sa náš oddiel zapojil do projektu „Čisté Tatry“, keď sme cestou zo Zbojníckej chaty aspoň trochu „odľahčili“ naše veľhory od odpadkových „pozdravov“ turistov. Potom sme vyrábali časové schránky do budúcnosti, splavili sme Dunajec a v Žakovciach u dp. Kufu sme si zajazdili na koňoch. Ďalšie dni sme sa trochu priučali aj takým remeslám, ako je šperkárstvo, tkáčstvo a kováčstvo. Súťažili sme v športových hrách, objavovali krásy Vysokých i Belianskych Tatier a Slovenského raja. Nezabudneme ani na koncerty Heaven S Hore a našich Kapucínov. Prežívanie svätých omší v deviatich jazykoch, ktoré vytvárali úžasnú atmosféru nám dali pocítiť spoločné bratstvo a sesterstvo až hlboko v srdci. Veľkým prínosom boli pre nás prednášky otca Pavla Hudáka a Maxa Kaš-

parů, ktorého sa nám podarilo pozvať aj do oddielu a podebatovať si s ním v úzkom kruhu.

Tých desať dní však ubehlo rýchlejšie, ako sme si stihli uvedomiť a bolo treba ísť domov.

Ďakujeme Pánovi za neustálu ochranu v našich veľhorách, organizátorom za to, že sme si z Tatier odniesli späť nielen stany a spacáky, ale hlavne veľké množstvo zážitkov a nezabudnuteľných spomienok.

Veríme, že motto Tatracor. „Dotkni sa vrcholu“ zostane pre nás všetkých výzvou, aby sme siahali po najvyšších ideáloch a princípoch skautingu.

Martina Svitková

KATECHETICKE OKIENKO

CESTY K VIERE

Človek je svojou prirodzenosťou a svojím povoláním náboženská bytosť. Keďže od Boha pochádza a k Bohu ide, žije plne ľudským životom, iba ak slobodne žije v spojení s Bohom

Človek je stvorený, aby žil v spoločenstve, v ktorom sa nachádza jeho šťastie: „Keď sa primknem k tebe celou svojou bytosťou, nikdy nepocítim bolesť ani námahu a môj život, celý naplnený tebou, bude pravým životom.“

Keď človek počúva posolstvo stvorenia a hlas svojho svedomia, môže nadobudnúť istotu o jestvovaní Boha, ktorý je príčinou a cieľom všetkého.

Cirkev učí, že jediného a pravého Boha, nášho Stvoriteľa a Pána, možno s istotou poznať z jeho diel prirodzeným svetlom ľudského rozumu.

O Bohu môžeme skutočne hovoriť, vychádzajúc z mnohorakých dokonalostí stvorenia, ktoré sú podobami nekonečne dokonalého Boha, hoci naša obmedzená reč nevyčerpáva jeho tajomstvo.

„Stvorenie bez Stvoriteľa zaniká.“ Preto veriaci vedia, že ich pobáda Kristova láska, aby zanesli svetlo živého Boha tým, ktorí ho nepoznajú, alebo odmietajú.

BOŽIE ZJAVENIE

Boh sa z lásky zjavil a daroval človeku. Tak dáva definitívnu a prehojnú odpoveď na otázky, ktoré si kladie človek o zmysle a ciele svojho života.

Boh sa zjavil človeku tak, že mu činmi a slovami postupne dával poznať tajomstvo seba samého.

Okrem svedectva, ktoré Boh vydáva o sebe vo stvorených veciach, on sám sa zjavil našim prarodičom. Hovoril k nim a po páde im prisľúbil spásu a ponúkol im svoju zmluvu.

Boh uzavrel s Noemom trvalú zmluvu medzi sebou a všetkými živými bytosťami. Táto zmluva bude trvať, kým bude trvať svet

Boh si vyvolil Abraháma a uzavrel s ním a s jeho potomstvom zmluvu. Z neho utvoril svoj ľud, ktorému prostredníctvom Mojžiša zjavil svoj Zákon. Skrze prorokov ho pripravil na prijatie spásy určenej celému ľudstvu.

Boh sa naplno zjavil, keď poslal svojho Syna, v ktorom uzavrel svoju zmluvu naveky. Syn je Otcovo definitívne Slovo, takže po ňom už nebude iné Zjavenie.

Z knihy Malý katolícky katechizmus od Pavla Janáča (články KKC 44-73)

O medovníkovom domčeku z rozprávky

Prenesme sa na chvíľu do rozprávky o Jankovi a Marienke v čase, keď zablúdili v lese a natrafili na utešený domček. Hladní a ustatí si sadli na podstienku. „Už by som vari aj tú stenu hryzla.“ povie Marienka od hladu. Čo vraví, to i spraví – odlúpi kus steny a dá do úst. „Jáj, to je dobrota! Nože Janko, okús!“ hryzká Janko, hryzká Marienka, až sa zrazu prehryzli dnu do

d o m ě k a .
Z jednej strany
múra deti,
z druhej strany
akási tetka. Deti
sa trasú od strachu
a tetka sa usmieva.
„Á, vítajte detičky,“
hovorí im sladko
„už vás dlho po-

čúvam a čakám. No pod'ťe dnu!“
Rozprávka pokračuje ďalej a my vieme, ako končí. Len vďaka Marienkinkej ostražitosti a Jankovej šikovnosti nezhořeli obaja v peci.

Je to len rozprávka, no skutočnosť je veľmi podobná. Aj my dospelí sme neraz ako tie zatúlané deti – neusilujú o nás síce strigy a ježibaby, ale Boží nepriateľ, ktorý veľmi dobre pozná naše slabé stránky. Ani sa nemusí veľmi namáhať. Dnešná moderná doba mu poskytuje nespočetné

množstvo „medovníkov“, na ktoré nás chce nalákať, ktorými nás chce otočiť chrbtom k tomu, ktorý nás miluje – k nášmu Bohu.

A my – hoci pevne odhodlaní odolávať pokušeniam, zároveň však málo bdeli – často ani nezbadáme, ako nám už „nahryznutý medovník“ zachutil. Bavíme sa na programoch,

kde sa to len tak hemží dvojzmyselnými vtipmi, obdivujeme

k o s t ý m y
„osobností“, ktoré sú viac vyzlečené ako oblečenie a filmy, kde ľudia ťažko hrešia, považujeme za romantické.

Ráno s napätím čítame horoskopy a potom sa celý deň tešíme na predpovedané šťastie. Alebo sa naopak ani nepokúšame niečo dobré vykonať, lebo tak – či tak máme dnes „čierny deň“. Tým vlastne upierame Bohu jeho všemohúcnosť.

Rozoznávajme, čo od koho pochádza a kam nás chce priviesť. Prosme teda nášho Pána o bdelosť srdca, aby sme sa nedali zviest' „nevinnými“ pokušeniami.

Janka Balážová

Oltár sv. Márie Magdalény

(Rímskokatolícky kostol Nanebovzatia Panny Márie na cintoríne v Prievidzi)

V severozápadnej časti lode pri svätyni Mariánskeho kostola je barokový bočný oltár z prvej tretiny 18. storočia, ktorý kostolu zanechal v testamente kňaz a doktor filozofie Imrich Chilko (M. Mišík: Prievidza, s.208). Zasvätený je patrónke žien, študentov, zajatcov, zvedených i kajúcníc, záhradníkov, výrobcov parfumov a púdrov, ku ktorej sa naši predkovia obracali s prosbou o pomoc pre deti, ktoré sa ťažko učia chodiť, pri očných ochoreniach i pri nečase. Ochranu a pomoc u nej hľadali aj mnohé iné profesie, čo hovorí o obľube tejto sympatickej svätice. Jej meno nám pripomína historické miesto na brehu Genezaretského jazera, Magdalu.

Svätá Mária Magdaléna, hriešnica, ktorej bolo veľa o pustené, lebo veľmi milovala. V Lukášovom evanjeliu čítame o jej uzdravení z posadnutosti. Verná v nesebeckej láske nasledovala Ježiša až na Kalváriu. Prvej Márii Magdaléne sa zjavil Ježiš po zmŕtvychvstaní, aby práve ona o zázraku rozpovedala apoštolom. V dejinách maliarstva sú obľúbené výjavy zo života Márie Magdalény a portréty s osobnými atribútmi - nádobou na masť, ktorou mala balzamovať mŕtve telo Krista, lebkou, upozorňujúcou na dočasnú pozemskú existenciu či sviečkou, symbolizujúcou svetlo stotožňované so živým Kristom. Legendy o jej živote sa rôznia, a tak je i viacero miest

na svete, ktoré si privlastňujú pravé či domnelé relikvie - starodávny Efez, Konštantinopol, juhofrancúzske mestá i Nemecko. Územie Slovenska bolo otvorené vplyvom okolitých krajín, čo nám prezrádzajú mnohé historické pamiatky. V barokovom umení je osobnosť Márie Magdalény zdôrazňovaná najmä v kompozíciách Ukrižovania, kde pod krížom symbolizuje poko-

ru, oddanosť a nádej. Prievidzský oltár robí zaujímavým téma večného života sprostredkovaná práve postavou Márie Magdalény. Autor oltára vytvoril tri dejové pásma, zobrazujúce myšlienku vykúpenia z prvotného hriechu cez Kristovo ukrižovanie. V dolnej časti ju predstavuje motív očistca, v strednom pláne život Márie Magdalény ako hriešnice, kajúcnice a nasledovateľky Krista a v nadstavci je súsošie Kalvárie s ústrednou sochou Ukrižovaného, sochou Panny Márie a sv. Jána Evanjelistu v sprievode anjelov s nástrojmi umučenia. Súsošie očistca je komponované zo samostatných sošiek polopostáv prosebníkov v plameňoch. Expresívny výraz utrpenia, ale tiež oddanosti a pokory, hodnoverným spôsobom ilustruje slová Svätého Písma o spáse ľudskej duše cez utrpenie a prosby. V strede oltárnej architektúry je obraz patrónky sv. Márie Magdalény. Výjav sa odohráva v skalnatej pustovni pravdepodobne ako odkaz na legendu, že sa pred smrťou zjavila istému kňazovi, ktorý sa na mieste zjavenia usadil ako pustovník, alebo inú legendu, podľa ktorej žila sv. Mária Magdaléna po Kristovej smrti asketickým životom v skalách neďaleko mestiečka Baume. Na ľavej strane oltárnej architektúry je umiestnená socha s rukou pritiahnutou k hrudi. Gesto pokory, rozpustené vlasy, bosé nohy a prostý odev postavy svedčia o tom, že ide o sv. Máriu Magdalénu, ktorá nasledovala Krista a hlásala evanjelium podobne ako apoštol. Hoci nás môže rušiť duplicita zobrazenia na oltárnom obraze, identifikácia ďalšej sochy nám pomôže pochopiť jej miesto. Vpravo od oltárneho obrazu je socha svätice uvádzanej v doterajšej literatúre ako sv. Helena. Postava svätice je polonahá, bosá, so sklonenou hla-

vou a sklopeným zrakom, s dlhými vlasmi, ktorých zužujúce sa esovité pramienky prikrývajú prsia odhaleného hrudníka. Legenda o sv. Helene, matke cisára Konštantína, ktorý v roku 312 uzákonil kresťanstvo, jednoznačne vylučuje, že by socha v uvedenom zobrazení mohla byť sv. Helenou, ktorej prislúcha majestátne cisárske rúcho a koruna na hlave. Je možné, že jedna zo soch ženských postáv sa dostala na oltár náhodne a tým došlo k opakovanému zobrazeniu tej istej svätice. Vo vzťahu k súsošiu Kalvárie v nadstavci oltára však možno predpokladať, že autor ikonografického konceptu zobrazil v strednej časti život sv. Márie Magdalény s jej neviazanou láskou (socha polonahaj ženy), aktom premeny v pokání (obraz Márie kľáčickej v pustovni) a nasledovaním Krista (socha v tunike a plášti, oblečení Kristových učeníkov). Viacnásobné zobrazenie jednej a tej istej postavy nebolo bežným javom pri koncipovaní barokových oltárov. Nemožno však vylúčiť ani nezvyčajný zámer, že na prievidzskom oltári sa pripomenula tradícia stredovekého zobrazovania výjavov zo života svätých podobne, ako tomu bolo na tabuľových maľbách krídlových oltárov.

Sv. Mária Magdaléna sa stala symbolom pokory, odpustenia, lásky a nádeje. Jej obraz vo Svätom Písme, v historických pamiatkach maliarstva a sochárstva, ale aj jej aktuálna podoba v očarujúcom speve muzikálu *Jesus Christus Super Star* je ohnivkom, ktoré nás spája so živým prameňom našich predkov.

Barbora Matáková
(Autorka je zamestnankyňou Krajského pamiatkového úradu Trenčín, pracoviško Prievidza)

TRNKA - Pastoračný dom matky Františky bude slúžiť rodinám, deťom a mládeži

Milí priatelia,

manželstvo a rodina, ak dôsledne plnia svoje poslanie, vytvárajú najcennejšie bohatstvo ľudstva. Cirkev toto dobre vie. Nakoľko ona je „matkou a učiteľkou“ už dvetisíc rokov, svoju skúsenosť o rodine vkladá do svojho učenia a odovzdáva ho dnešným manželom, aby čím lepšie rozumeli svojmu vlastnému manželstvu a tak vytvorili schopnú a zdravú rodinu.

Keďže kresťanská rodina je prvým a najpovolanejším spoločenstvom na to, aby sa účinne ohlasovalo evanjelium človeku od jeho útleho detstva v snahe priviesť ho k plnej ľudskej a kresťanskej zrelosti, Cirkev zakladá centrá pre rodiny, manželským párom ponúka schopných kňazov i laických odborníkov, aby táto potrebná práca dosahovala čím lepší efekt. – Nech takto Pán žehná aj Centrum pre rodinu Banskobystrickej diecézy a všetkých jej priekopníkov.

Mons. Rudolf Baláž

banskobystrický diecézny biskup

Tieto slová nášho otca biskupa sú z brožúrky Diecézneho pastoračného Centra pre rodinu v Banskej Bystrici.

Na naše rodiny a mládež vplyva okrem rodiny škola, okolie a rôzne médiá. Len v mizivom percente majú cudzie vplyvy záujem úprimne pomáhať. Často sú ich

osobné záujmy dôsledne zakrývané dokonca aj za duchovnú a inú pomoc. Preto je potrebné, aby si v prvom rade kresťania pomáhali navzájom. Vyplýva to aj Božieho príkazu: Miluj bližného ako seba.

samého. Pomoc rodine na poli duchovnom i materiálnom je úlohou aj Dekanátneho pastoračného centra pre rodinu, ktoré má vzniknúť v Prievidzi v priebehu októbra. Plánujeme v ňom poradne pre rodiny i jednotlivcov za pomoci odborníkov a erudovaných laikov. V duchovnom živote ponúkneme obnovy a stretnutia pre rôzne skupiny, hlavne

mladým, snúbencom, manželom, aj starším, či už formou individuálnej poradne, alebo podľa zamerania. Jednou z foriem bude biblické štúdium LECTIO DIVINA. Okrem podpory a rastu duchovného života chystáme aj ponuku na využitie voľného času, ako napríklad klub pre

mamičky s deťmi, jazykové a počítačové kurzy, ručné práce, kurzy varenia, pečenia a mnoho iných. Tie sú však závislé hlavne od ochoty laikov, ktorí by ich nezištne s láskou viedli. Uvítame akú-

koľvek pomoc pri organizácii, námetoch na činnosť, pri materiálnom vybavení interiérov, ale aj finančnú.

Svoje námety, ponuky a pomoc môžete odovzdať pani **Márii Melicherčíkovej** na tel. č. **0903 607 883**, alebo priniesť, či poslať do predajne LÚC na adrese **Nám. slobody 19, 971 01 Prievidza**.

Bezhraničná láska

Touto témou sa niesla naša nedávno skončená, v poradí už deviatá Duchovná obnova v Prievidzi. Priblížme si niektoré časti, ktorými sa zaoberal exercitátor páter ThLic. Vladimír Kasan, benediktín. V úvodnej časti povedal: „Je to určite vzácna chvíľa, keď takto môžeme byť spolu a otvárať sa pre pôsobenie Ducha Svätého, aby v nás obnovil to, čo svojím spôsobom zostalo akosi zapadnuté prachom všednosti, aby v nás obnovil horlivosť, prvotnú lásku, aby sme nanovo prežívali každý deň v takej veľkej túžbe po zjednotení s Pánom, ktorému patrí celý náš život.“ O tom, čo ho viedlo k základnej téme prednášok a homílii, povedal: „Keď som uvažoval nad témou tejto Duchovnej obnovy, už vtedy bežal vo svete aj u nás na Slovensku Gibsonov film Umučenie Pána Ježiša Krista. Tento film hlboko zapôsobil na ľudí. Mnohí po jeho zhladnutí odchádzali s dojatím a so slzami v očiach. To dalo podnet k tomu, aby som s vami v tejto Duchovnej obnove uvažoval nad veľkosťou Božej lásky. Pretože nie ľudská zloba, nie nenávisť človeka, ale predovšetkým Božia láska „pribíla“ Ježiša na kríž. Tá nekonečná láska k človekovi. Spôsob záchranu človeka Ježiš ponúkol predovšetkým prostredníctvom kríža.“ A tak postupne v piatich prednáškach a troch homíliách rozvinul páter Vladimír cestu našej spásy: Večeradlo, Kalich spásy, Posmešky mocných, Vydaný na ukrižovanie, Stretnutie s Matkou, Žiznim, Testament Ukrižovaného a Víťazstvo života. Všet-

ko, čo tu bolo povedané, zasahuje hlboko do nášho vnútra a malo by náš život preorientovať na plnší a duchovnejší. Žiada si to Ježišova bezhraničná láska. Prednášky a homílie som nahral na audio pásky a sú k dispozícii záujemcom. Nedá mi ale, aby som sa tu nevrátil aj k záverečným slovám, ktoré sú pre nás výzvou: „Prosme dnes Pána, aby sa nás celkom osobitne dotkol, aby vstúpil do nášho hľadania, aby sa nám dal poznať tak ako Márii Magdaléne. Aby nás viedol týmto životom a zároveň aby nám dal silu žiť celkom ako noví ľudia, aby sme dokázali toto svetlo nového života vnášať do prostredia, kde nás Božia Prozreteľnosť postavila. Nech On je naším stálym spoločníkom, aby nás aj cez tie ťažkosti, ktoré prichádzajú cez kríže vždy sprevádzalo vedomie, že milosť zvíťazí. Toto

všetko nás môže a má viesť do radosti večného života.“

Duchovnej obnovy sa t.r. zúčastnilo celkovo 210 osôb. Duchovná obnova bola úspešná a bez akýchkoľvek problémov. Vďaka patrí predovšetkým Pánu Bohu. Poďakovať sa chcem touto cestou všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli k jej realizácii a zdarnému priebehu.

Pred nami je desiaty jubilejná Duchovná obnova v budúcom roku, v roku Eucharistie. Všetko je v rukách Božích, modlime sa za ňu.

Váš organizátor duch. obnovy
Ján Málík

5. september – 23. nedeľa v cezročnom období**Č1** - Kto môže pochopiť, čo chce Pán?

Múd 9,13-18

R - Pane, stal si sa nám útočiskom z pokolenia na pokolenie

Ž 90

Č2 - Prijmi ho už nie ako otroka, ale ako milovaného brata

Flm 9b-10, 12-17

Ev - Kto sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojim služobníkom

Lk 14,25-33

Pán Ježiš hovorí každému: Kto miluje svoj život viac ako mňa, nemôže byť mojim učeníkom. Kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže byť mojim učeníkom. Ako je možné bezpodmienečne nasledovať Ježiša? Rovnako, ako to robili prví učeníci - cez blízky vzťah k nemu. Nerob si starosti, že ťa Ježiš požiada o vec, na ktorú nebudíš stačiť. Pamätaj, že ak ťa Ježiš povolá, vždy ti dá aj silu konať.

12. september – 24. nedeľa v cezročnom období – Meno Preblahoslavenej Panny Márie**Č1** - Pán sa zriekol svojho zámeru a nedopustil skazu, ktorú vyhlásil

Ex 32,7-11, 13-14

R - Vstanem a pôjdem k svojmu Otcovi

Ž 51

Č2 - Kristus prišiel zachrániť hriešnikov

1Tim 1,12-17

Ev - V nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie

Lk 15,1-32

Podobenstvo o márnotrattom synovi je nám všetkým známe. Veľa rodín z vlastných skúseností pozná príbeh dieťaťa, ktoré odišlo a stratilo sa. Poznáme bremeno rodičovských starostí, bôľu srdca a smútku. Nezúfajme! Dôverujme! Túžobne, s nádejou a s modlitbou očakávajme návrat svojho dieťaťa! Boh sa na nás díva rovnako: túžobne, s nádejou, že sa jedného dňa vrátíme a vrhneme sa do jeho náručia. Je trpezlivý a nechce, aby zahynul čo i len jediný z nás.

15. september – streda – Sedembolestnej Panny Márie – slávnosť**Č1** - Zotrúvali na modlitbách spolu s Ježišovou matkou Máriou Sk 1,12-14**R** - Ty si sláva nášho národa, ty si radosť nášho ľudu

Lk 1,46-47, 48-49,50-55

Č2 - Máte účasť na Kristových utrpeniach

Pt 4,13-16

Ev - Ježiš povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“

Jn 19,25-27

Keď Mária stála pod krížom, jej srdce bolo prebodnuté, pretože videla utrpenie nielen svojho Syna ale aj celého sveta. Mária určite trpela, ale bola ženou radosti a nádeje. Voláme ju Sedembolestnou nielen preto, že prežila rôzne ťažké, bolestné situácie, ale aj preto, že dokonale spojila svoje srdce so srdcom Boha. Ako Mária, aj my pozdvihnime svoje srdcia k úpenlivej modlitbe za všetkých, ktorí sú stratení a ubolení.

19. september – 25. nedeľa v cezročnom období**Č1** - Proti tým, čo „kupujú úbohých za peniaze

Am 8,4-7

R - Chváľte Pána, lebo dvíha chudobných

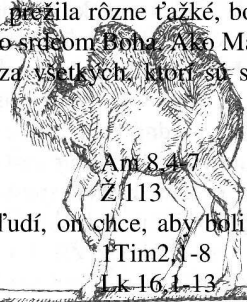
Ž 113

Č2 - Nech sa konajú k Bohu modlitby za všetkých ľudí, on chce, aby boli všetci ľudia spasení

1Tim 2,1-8

Ev - Nemôžete slúžiť aj Bohu aj mamone

Lk 16,1-13

Dvakrát meraj a raz rež! Ušetrená koruna je zarobená koruna! A zlaté pravidlo kresťanov? „Nerob to, čo nechceš, aby robili tebe.“ Ako sa môžeme prispôbiť? Keď budeme poctivo a verne nakladať s našimi peniazmi. Neklaňať sa im, ale ani nimi nepohrdáť, ale naopak, naučíme sa ich používať na slávu Boha. Môžeme sa naučiť zamieňať náš majetok za nebeské poklady, napr. službou vo farnosti, pomocou chudobným a opusteným.

26. september – 26. nedeľa v cezročnom období

Č1 - Tí, čo si hovejú a vyspevujú, pôjdu do zajatia Am 6,1a. 4-7

R - Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo Ž 146

Č2 - Zachovaj prikázanie až do príchodu Pána 1Tim 6,11-16

Ev - Dostal si dobré a Lazár zlé, teraz sa tu teší a ty sa trápiš Lk 16,19-3

Skutočne veríme Abrahámovým slovám, ktoré hovoril boháčovi v príbehu o Lazárovi? Boháč a jeho rodina boli „ťažké prípady“. Boh ani jedného z nás neobrátí proti našej vôli. Ale stačí len kúsok viery a aj dnes môžeme uvidieť zázraky, ktoré koná Božie slovo.

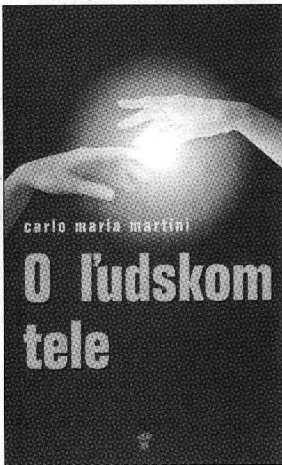
A. Karaková

ZAJÍMAVÉ KNIHY Z PREDAJNE LUC

Nám. slobody 19, 971 01 Prievidza (t.č. 542 19 98)

Otvorené: 8:00 - 18:00

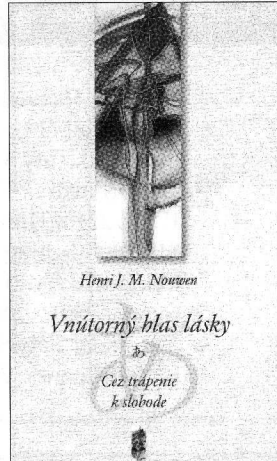

Carlo Maria Martini:

O ľudskom tele

-Z príhovoru autora:

„Aký zmysel má to, že sme bytosť s telom, so živým a mysliacim telom? Čo nové môže povedať naša doba o tele, o jeho dynamike? Aký je vzťah medzi telom a životom ducha, životom po smrti?“

Henri J. M. Nouwen:

Vnútny hlas lásky (Cez trápenie k slobode)

Úryvok: ...Musíš dôverovať bodu, o ktorý sa môžeš oprieť; bodu, kde povieš áno Božej láske aj vtedy, keď ju necítiš. Práve teraz necítiš nič, len prázdnotu a neschopnosť rozhodnúť sa. Neprestajne si však hovor: „Boh ma miluje a Božia láska mi stačí.“ je to pevný bod, pre ktorý sa musíš stále rozhodovať a ku ktorému sa musíš vrátiť po každom neúspechu.

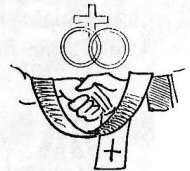
FARSKÁ KRONIKA OD 11. 7. 2004 DO 10. 8. 2004**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali**

Anna Janečková,
Leonard Krähenbil,
Juraj Obertik,
Natália Dolinajová,
Martin Petráš,

Ema Jurenková,
Elizabeth Benedikovičová,
Kristína Holászová,
Johana Lomnická

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Martin Štefanisko – Zuzana Lajošová,
Mário Gombár – Katarína Kúšová,
Mgr. Peter Marák – Mgr. Stanislava Ripková,
Daniel Hychalk – Zuzana Šimová

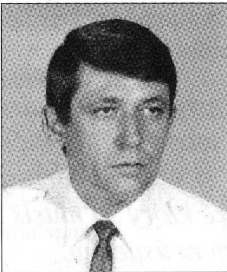
S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Valentín Havalda 78r.,
RSDr. Štefan Greguš 59 r.,
Štefan Hlavatý 54 r.,
Anna Šimková 97 r.,
JUDr. Jozef Hlinka 64 r.,
MUDr. Vladimír Vetrich 78 r.,
Mária Kováčová 71 r.,
Genovéva Bátorová 76 r.,
Alexander Putyera 54 r.,
Rudolf Leporis 73 r.,

Mária Považanová 62 r.,
Michal Dvorský 78 r.,
Ondrej Paľo 59 r.,
Mária Fabišová 85 r.,
Florián Hruška 71 r.,
Jozef Ďurjak 77 r.,
Alžbeta Ohradzanská 76 r.,
Valent Mello 83 r.,
Laurinec Gašparík 84 r.

*Odpočinite večné d.
dušiam, Pane ...*

Dňa **23. augusta** uplynul rok odvtedy, čo nás navždy opustil
naš drahý, milovaný **PETER JAMRIŠKA**.

Ďakujeme všetkým,
ktorí si spolu s nami pripomenú jeho pamiatku.

S láskou v srdci nikdy nezabudne
JUDr. Marta Ottová - priateľka s rodinou,
súrodenci a mamička

Program svätých omší v Prievidzi

	PONDELOK AŽ SOBOTA	NEDEĽA	CIRKEVNE PRIKÁZANÝ SVIATOK
FARSKÝ KOSTOL SV. BARTOLOMEJA	6,00 16,30 18,00	7,30 9,00 10,30 18,00	6,00 7,30 16,30 18,00
PIARISTICKÝ KOSTOL NAJSV. TROJICE (KLÁŠTOR)	6,45 18,30	6,45 9,30 11,00	6,45 18,30
MARIÁNSKY KOSTOL (CINTORÍN)	pohrebné	9,00	17,00
ZAPOTÔČKY FARSKÝ KOSTOL SV. TERÉZIE	16,30 18,30	8,00 10,00 18,30	16,30 18,30

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Sviatok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Diecézny ples 2004

...aby vaša radosť bola úplná.

Jn 15, 11

Diecézny ples je:

- ✓ **jedinečné podujatie
pre kresťanskú mládež**
- ✓ **skvelá zábava s neopakovateľnou atmosférou
v spoločenstve rovesníkov,
kňazov a biskupov**
- ✓ **jednoznačný dôkaz,
že mladá generácia sa
vie zabaviť slušne,
bez problémov**

**Za organizátorov
diecézneho plesu v Prievidzi:**

*Alojz Vlčko
S. Chalupku 21/4
971 01 Prievidza
av@zmail.sk
0902202898*

**Sekcia pre mládež
Banskobystrickej diecézy:
Diecézne centrum mládeže MAJÁK
Špania Dolina 15
974 04 Banská Bystrica
spmbbd@orangemail.sk
0905746805**

**Stránka o diecéznom plesu:
www.dples.szm.sk**

Číslo účtu diecézneho plesu: 1853839558/0200

Vopred vám ďakujeme za akúkoľvek finančnú či materiálnu pomoc pri realizácii tohto podujatia. Predovšetkým vás však prosíme najmä o modlitby za požehnanie celého tohto nášho diela.

Nech Pán žehná všetkých našich dobrodincov!

animátori z prievidzského a bojnického dekanátu,
organizátori podujatia